

Niedostosowanie społeczne - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Niedostosowanie społeczne
Kod przedmiotu	05.6-WP-PSSM-NSiSNI
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika specjalna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2020/2021

Informacje o przedmiocie	
Semestr	9
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ - dr Lidia Wawryk

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Egzamin
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Student posiędzie wiedzę na temat zjawiska niedostosowania społecznego i jego interpretacji naukowej w różnorodnych koncepcjach teoretycznych oraz w odniesieniu do patologii życia społecznego i funkcjonowania osób z różnymi ograniczeniami w tym: niepełnosprawności intelektualnej, chorych przewlekłe oraz osób z zaburzeniami ze spectrum autyzmu. Pozna przyczyny i przejawy niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem w środowisku rodzinnym, szkolnym, rówieśniczym. Ponadto zdobędzie wiadomości odnoszące się do diagnozy niedostosowania społecznego, resocjalizacji i profilaktyki.

Wymagania wstępne

Zainteresowanie tematyką z zakresu patologii społecznych, wiedza o problemach społecznych na poziomie szkoły średniej.

Zakres tematyczny

Wykłady

Norma i patologia w funkcjonowaniu społeczeństwa. Źródła norm i zasad społecznych. Patologia a dewiacja. Teorie wyjaśniające zachowania dewiacyjne człowieka (teoria anomii, kontroli społecznej E. Durkheima, T. Hirschiego, teoria R. Mertona, Teoria zróżnicowanych powiązań E. Sutherlanda, teoria naznaczenia społecznego E. Lemerta, teorie subkultur). Patologie a niedostosowanie społeczne. Definicje i typologie niedostosowania społecznego. Powstawanie i rozwój zachowań aspołecznych oraz mechanizmy psychospołeczne. Biopsychiczne i środowiskowe uwarunkowania nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży w tym funkcjonowania osób z różnymi ograniczeniami - niepełnosprawnością intelektualną, chorych przewlekłe oraz osób z zaburzeniami ze spectrum autyzmu. Rola diagnozy w pracy z dzieckiem niedostosowanym społecznie. Procedury działań podejmowanych wobec osób przejawiających symptomy niedostosowania społecznego. System opieki i profilaktyki nad dzieckiem niedostosowanym społecznie Środki i ośrodki pracy z dziećmi i młodzieżą niedostosowaną. Główne problemy w terapii i resocjalizacji nieletnich niedostosowanych. Współczesne systemy ograniczania zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży w Polsce i na świecie.

Ćwiczenia

Wprowadzenie: poglądy na istotę niedostosowania społecznego; socjalizacja; niedostosowanie jako problem wychowawczy i społeczny. Teoretyczny model zachowań dewiacyjnych – model rozwoju osobowości i jej zaburzeń w ujęciu E. Eriksona. Pojęcie niedostosowania społecznego: objawy, rodzaje i typologie niedostosowania społecznego (według J. Konopnickiego, Cz. Czapówa, C. E. Sullivana i M. Q. Granta); etapy wykojenia społecznego. Powstanie i rozwój zachowań aspołecznych: mechanizmy psychospołeczne – powstawanie zaburzeń w zachowaniu w oparciu o teorię frustracji potrzeb i społecznego uczenia się W. Bandury. Diagnoza niedostosowanych społecznie: model diagnozy behawioralnej i interdyscyplinarnej, główne etapy; diagnostyka wspierająca; arkusz obserwacyjny T. Achenbacha i jego praktyczne zastosowanie; SNS L. Pytki. Główne przyczyny niedostosowania społecznego; podziały, klasyfikacje; czynniki makrospołeczne powodujące niedostosowanie społeczne (przemiany społeczno-ekonomiczne,

rola massmediów, wyjazdy za granice). Rodzinne uwarunkowania niedostosowania społecznego: czynniki rodzinne według Farrington; braki w zakresie umiejętności wychowawczych rodziców; rola kar i nagród w wychowaniu, cechy rodziny dysfunkcyjnej w aspekcie systemów rodzinnych. Charakterystyka wybranych przejawów niedostosowania społecznego wśród dzieci i młodzieży (agresja, odmowa chodzenia do szkoły, fala szkolna, bullying, cyberprzemoc, wagary szkolne, próby samobójcze młodzieży). ADHD i FAS jako przykład zaburzeń funkcjonowania dzieci i młodzieży w wyniku uszkodzenia CUN. Diagnoza dziecka niedostosowanego społecznie. Przemoc wobec dziecka w rodzinie jako zasadnicza przyczyna niedostosowania społecznego; definicje, rodzaje i formy przemocy wobec dziecka; deprywacja potrzeb dziecka, a zaburzenia w zachowaniu. Szkolne uwarunkowania nieprzystosowania społecznego: czynniki tkwiące w systemie szkolnym, w nauczycielu, w uczniu; fobia szkolna jako typ zachowania neurotyczno-lekowego; wagary; bullying. Dziecko niedostosowane w kontaktach rówieśniczych: popularność dzieci z symptomami zaburzeń w grupie rówieśniczej; dzieci zagrożone ostracyzmem – mechanizmy i skutki.

Metody kształcenia

Wykłady – wykład tradycyjny, wykład problemowy, wykład dyskusyjny.

Ćwiczenia – metody poszukujące (burza mózgów, metoda problemowa, dyskusja).

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
W zakresie umiejętności absolwent potrafi: B.2.U1. rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty;B.2.U4. zaprojektować działania profilaktyczne w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty;	• PS_U-01 • PS_U-06	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • odpowiedź ustna	• Ćwiczenia
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie: B.2.W7. zagadnienia związane ze szkołą jako instytucją wychowawczą:środowisko społeczne klasy i szkoły, autokratyzm i demokrację w szkole, ukryty program szkoły, postawy nauczycieli i uczniów, pracę z grupą rówieśniczą, tworzenie klimatu wychowawczego w klasie i w szkole, metody wychowawcze i ich skuteczność, problematykę umiejętności i trudności wychowawczych, konfliktów w klasie i w rodzinie, błędów wychowawczych, granic i mierników oddziaływań wychowawczych, kryzysu szkoły, zasad współpracy rodziny i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;B.2.W11. rolę kontaktów społecznych ucznia, w tym w grupie rówieśniczej, koleżeństwa, przyjaźni i konfliktów wśród uczniów; rolę osób znaczących i autorytetów; zagadnienia zmiany autorytetów, kryzysu autorytetu nauczyciela, rodzica i opiekuna, buntu okresu dorastania i jego funkcji; zagrożenia w wychowaniu młodzieży; podkultury młodzieżowe;	• PS_W-04 • PS_W-05	• kolokwium • test egzaminacyjny z progami punktowymi •	• Wykład • Ćwiczenia
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:B.2.K1. okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; B.2.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;	• PS_K-04 • PS_K-05	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykłady

Warunkiem zaliczenia jest test z treści wykładów.

Ćwiczenia

Aktywne uczestnictwo studenta na zajęciach (m.in. prezentowanie własnych podglądów formułowanych na podstawie literatury przedmiotu); kolokwium zaliczeniowe.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi wynik egzaminu pisemnego bądź ustnego uwzględniającego treści ćwiczeń i wykładów. Kryteria oceny obejmowały będą: znajomość treści przedmiotu, jego rozumienie i wyjaśnianie, samodzielność studenta w wyjaśnianiu i interpretacji przejawów niedostosowania społecznego, dociekliwość w analizie przyczyn zjawiska, otwartość, poziom zaangażowania w rozwiązywaniu problemu.

Literatura podstawowa

1. Szymański M., Niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży-wybrane problemy. Warszawa, 2010.
2. Siemionow J., Niedostosowanie społeczne nieletnich: działania, zmiana, efektywność. Warszawa, 2011.
3. Konopnicki J., *Niedostosowanie społeczne*, Warszawa 1971 .
4. Chrzanowska I., *Pedagogika specjalna. Od tradycji do współczesności*, Kraków, 2015.
- 5.

Miłkowska-Olejniczak G, *Charakterystyka szkolnego agresora*, [w:] *Modelowe rozwiązania działalności profilaktycznej w grupach dzieci i młodzieży*, red. A. Doliński, Zielona Góra.

6. Pospiszyl I., *Patologie społeczne*, Warszawa 2008.
7. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna*, Warszawa 2000.
8. Seweryńska A. M., *Uczeń z rodziny dysfunkcyjnej*, Warszawa 2007.
9. Urban B., J. Stanik, *Resocjalizacja*, T. I, Warszawa 2007.
10. Urban B., *Kryteria, mechanizmy i konsekwencje odrzucenia dziecka przez grupę rówieśniczą*, [w:] *Społeczne konteksty zaburzeń w zachowaniu*, Kraków 2001.
11. Urban B., *Zachowania dewiacyjne młodzieży*, Kraków 2000.

Literatura uzupełniająca

1. Bradshaw J., *Zrozumieć rodzinę*, Warszawa 1997.
2. Konopnicki J, *Niedostosowanie społeczne*, Warszawa 1971.
3. Radziewicz-Winnicki A., *Społeczeństwo w trakcie zmiany*, Gdańsk 2004.
4. Carr A., *Depresja i próby samobójcze młodzieży*, Gdańsk 2004.
5. Elliot J., Place M., *Dzieci i młodzież w kłopotach*, Warszawa 2000.
6. Herbert M., *Rozwój społeczny ucznia*, Gdańsk 2004.
7. Jarosz E., *Dom, który krzywdzi*, Katowice 2001.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Lidia Wawryk (ostatnia modyfikacja: 17-04-2020 16:36)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ